

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เรื่อง

การประดิษฐ์เครื่องเติมออกซิเจนในน้ำ

INVENTION FOR OXYGEN MIXED MACHINE IN WATER

โดย

นาย ถาวร มนมานนท์ นาย วีรชาติ ชำนาญรบ

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (พัฒนาการเกษตร)

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ

[Signature] 29, 10, 38.
(อาจารย์ นรินทร์ บุญธรรม)

กรรมการปัญหาพิเศษ

[Signature] 3, 10, 38.
(อาจารย์ สนอง นิลเพชร)

กรรมการปัญหาพิเศษ

[Signature] 4, 1, 38.
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุภสมบุรณ์ ยิ่งรัตนกร)

หัวหน้าภาควิชา

[Signature] 4, 1, 38.
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุภสมบุรณ์ ยิ่งรัตนกร)

พท.
๓๑๓๑๓
๒๕๓๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การประดิษฐ์ เครื่องเติมออกซิเจนในน้ำ

INVENTION FOR OXYGEN MIXED MACHINE IN WATER

โดย

นายถาวร มนมานนท์

นายวีรชาติ ชำนาญรบ

T095961

เสนอ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)

พ.ศ. 2538

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 5961
วันเดือนปี 25 11 70

ปพ.

๓๓๓๑ก

2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

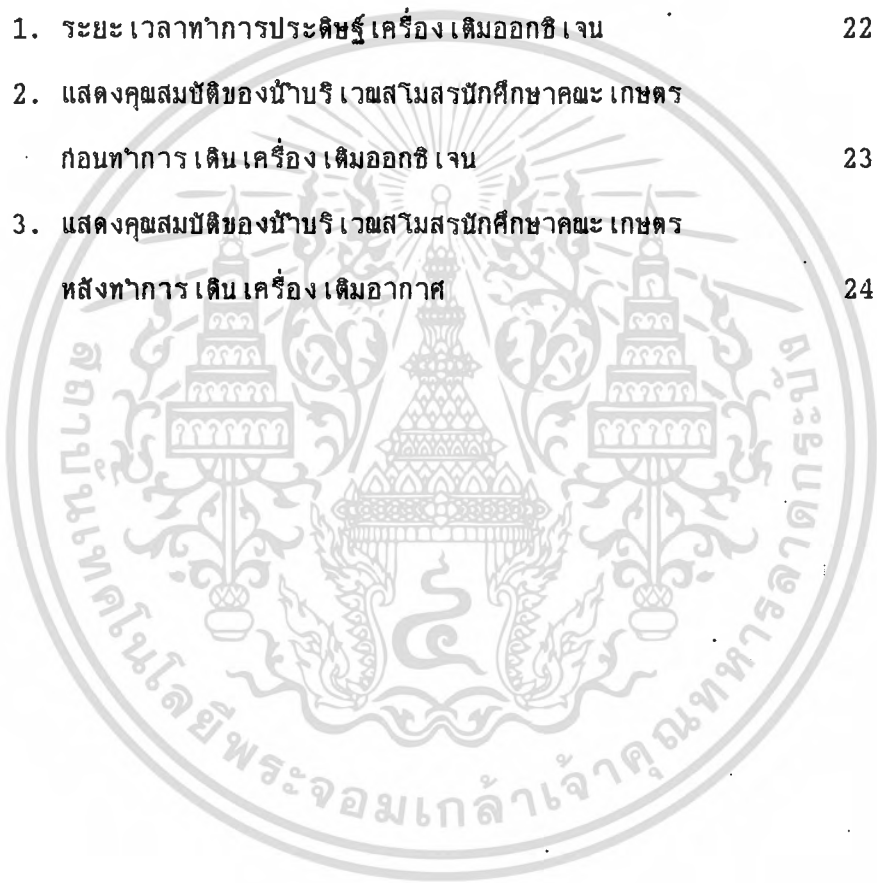
	หน้า
สารบัญตาราง	(1)
สารบัญภาพ	(2)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการศึกษา	3
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	4
บทที่ 3 วิธีการและอุปกรณ์	12
วิธีการศึกษา	12
อุปกรณ์ที่ใช้ในการประดิษฐ์ เครื่อง เต็มออกซิ เจนในน้ำ	12
สารเคมีที่ใช้ตรวจปริมาณออกซิ เจนในน้ำ	13
วิธีประดิษฐ์ เครื่อง เต็มออกซิ เจน	15
ระยะเวลาและสถานที่ทำการทดลอง	21
บทที่ 4 ผลการทดลองและข้อวิจารณ์	23
ศึกษาคุณสมบัติของน้ำบริเวณที่ทำการทดสอบ	24
ผลการทดลอง	25
บทที่ 5 สรุปและข้อ เสนอแนะ	27
สรุป	27
ข้อ เสนอแนะ	28
เอกสารอ้างอิง	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1)

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ระยะเวลาทำการประดิษฐ์ เครื่อง เต็มออกซิเจน	22
2. แสดงคุณสมบัติของน้ำบริเวณสโมสรนักศึกษาคณะ เกษตร ก่อนทำการเดิน เครื่อง เต็มออกซิเจน	23
3. แสดงคุณสมบัติของน้ำบริเวณสโมสรนักศึกษาคณะ เกษตร หลังทำการเดิน เครื่อง เต็มอากาศ	24

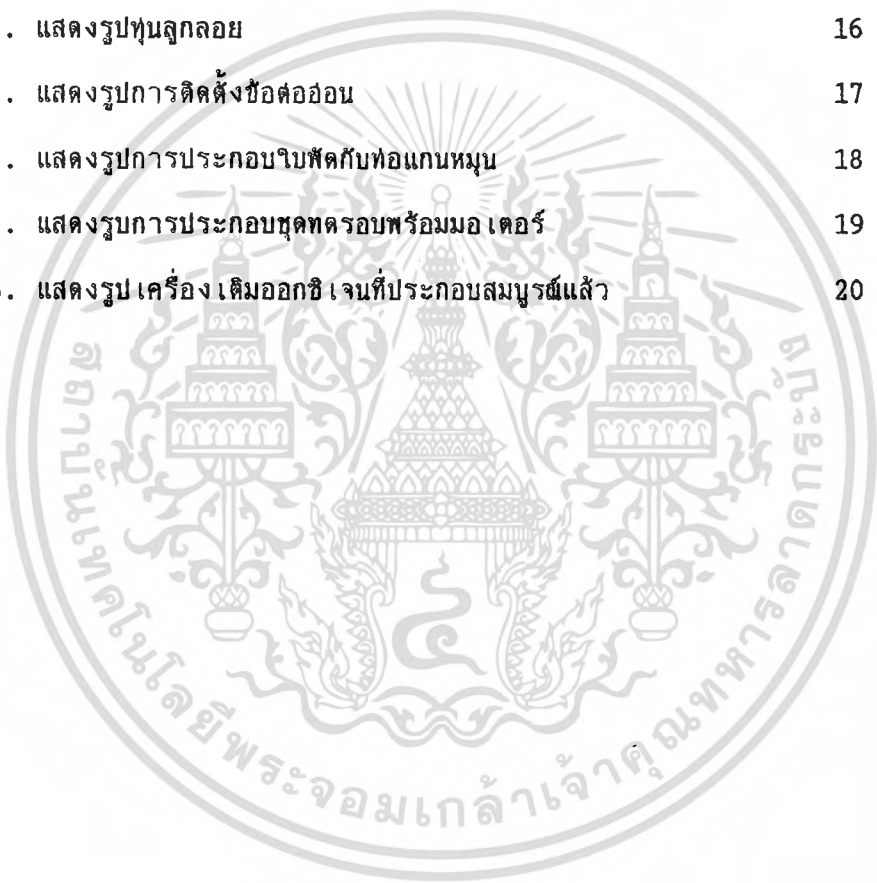

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2)

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แสดงรูปร่างล้อและใบพัดตีน้ำ	15
2. แสดงรูปหุ่นลูกลอย	16
3. แสดงรูปการติดตั้งข้อต่ออ่อน	17
4. แสดงรูปการประกอบใบพัดกับท่อแกนหมุน	18
5. แสดงรูปการประกอบชุดครอบพร้อมมอเตอร์	19
6. แสดงรูป เครื่อง เต็มออกซิเจนที่ประกอบสมบูรณ์แล้ว	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การประดิษฐ์เครื่องเติมออกซิเจนในน้ำ ประเภทนวัตกรรม

โดย : นายถาวร มนมานนท์ , นายวีรชาติ ชานาญรบ

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาเอก : พัฒนาการเกษตร

ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์พิเศษ : _____

(อาจารย์ บุรินทร์ บุญธรรม)

การเติมออกซิเจนให้กับน้ำ เป็นปัจจัยที่สำคัญในการที่จะแก้ไขปัญหามลภาวะทางน้ำ เพราะว่ามีค่าความจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการอุปโภคหรือบริโภคและน้ำเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญ เช่น กุ้ง, ปลา ในปัจจุบันถ้าหากว่าการเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศไทยมีการสนใจเกี่ยวกับระบบของน้ำและของเสียให้มากเข้าไว้ ก็จะสามารถผลิตสัตว์น้ำให้เพิ่มขึ้นได้ ต้นทุนในการผลิตสัตว์น้ำก็จะต่ำลง

ในการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น เครื่องตีน้ำเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพื่อแก้ปัญหาคอกอกซิเจน เครื่องเติมออกซิเจนเพื่อใช้ในการบำบัดน้ำเสียในการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้นสามารถที่จะประดิษฐ์ขึ้นเองซึ่งมีประสิทธิภาพและความคงทนใกล้เคียงกัน อุปกรณ์ที่สำคัญจะประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ชุดแทนทโรบ เผลาข้อต่ออ่อน ชุดใบพัดตีน้ำ และชุดทวนลูกลอย ส่วนน้ำมาประกอบเข้ากันเป็นชุดเดียวกัน ลักษณะเครื่องต้นกำลัง ที่ขั้วให้เพลามุมทำงานได้นั้น อาจจะใช้เครื่องยนต์ดีเซลหรือมอเตอร์ไฟฟ้า ซึ่งถ้าใช้เครื่องยนต์ก็จะสามารถปรับระดับความเร็วรอบได้ แต่ถ้าใช้มอเตอร์ไฟฟ้าก็ไม่สามารถที่จะปรับระดับความเร็วรอบได้

จากการทดสอบพบว่า เครื่องเติมออกซิเจนที่ประดิษฐ์ขึ้นนี้ ซึ่งมีขนาดเครื่องต้นกำลังมอเตอร์ 3 แรงม้า 220 โวลต์ ความเร็วรอบ 1450 รอบ/นาที ใช้ชุดทดรอบแบบมูเสย์ สายพาน ทดรอบมอเตอร์ลงถึง 18-19 เท่า ทำให้แกนใบพัดตีน้ำ หมุนรอบตัวด้วยความเร็ว 50-70 รอบ/นาที สามารถให้แรงขับใบพัดตีน้ำได้ถึง 10 ชุด ในเพลาดียวกัน มอเตอร์สามารถขับเคลื่อนได้ตลอด 24 ชั่วโมง เครื่องเติมออกซิเจนแบบใบพัดตีน้ำที่ประดิษฐ์ขึ้นนี้สามารถที่จะเติมออกซิเจนในน้ำได้ 0.53 มิลลิกรัม/ลิตร/ชั่วโมง ซึ่งจะทำให้ในแหล่งน้ำ

เอมีออกซิเจนเพิ่มขึ้น สัตว์น้ำเจริญเติบโตได้ดี เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จสวยงามไปได้ด้วยดี โดยความกรุณาช่วยเหลือจากหลาย ๆ ท่านที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอาจารย์บูรินทร์ บุญธรรม ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ ที่ได้กรุณาแนะแนวทางตั้งแต่ต้น อีกทั้งอาจารย์สนอง นิลเพชร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุภสมบุรณ์ อังรัตนากร ซึ่งช่วยทำหน้าที่กรรมการปัญหาพิเศษ โดยให้ความช่วยเหลือในการตรวจทานแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและรวมถึงเจ้าหน้าที่กรมประมง ที่ให้ความสะดวกในการตรวจวัดน้ำเข้าฟเจ้ารัฐสิททราบซึ่งในบุญคุณของท่าน เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ท่านสุดท้ายที่จะกล่าวถึงคือ บิดามารดาผู้ให้กำเนิด ที่ให้การช่วยเหลือทางการศึกษามาโดยตลอด ให้ความอุปการะเป็นหลักแห่งชีวิตทุกอย่าง ถ้าหากเกิดข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าผู้ดำเนิงานต้องขออภัยมา ณ ที่นี้

ถาวร มนมานนท์
วีรชาติ ชำนาญรบ
กรกฎาคม 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าน้ำเสียจากแหล่งชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรม หากไม่มีการบำบัดเสียก่อนแล้วปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ เช่น คู คลอง หนอง บึง แม่น้ำ จะเกิดปัญหาน้ำเน่าเสียอย่างรุนแรง มีปลาตายเป็นจำนวนมาก วิธีแก้ไขปัญหามลภาวะเหล่านี้ต้องมีวิธีบำบัดที่ได้ผลนำมาใช้และมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีราคาค่าประคิษฐ์ไม่สูงเกินไป ได้ผลดีในการบำบัดอย่างถาวร

ปัญหามลภาวะทางน้ำที่เกิดจากแหล่งน้ำชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรมทำให้แหล่งน้ำสาธารณะ เช่น คู คลอง แม่น้ำ เน่าเสียมากยิ่งขึ้นทุกวัน วิธีการจะแก้ไขให้ได้ผลดีก็คือไม่ให้ทิ้งน้ำเสีย เหล่านี้ลงแหล่งน้ำสาธารณะอีกต่อไป แต่นำไปใช้ประโยชน์หรือนำเสียส่วนใหญ่นั้นเป็นอินทรีย์สารล้วน ๆ ก็นำไปผ่านการบำบัดโดยวิธีที่เหมาะสมแล้วนำกลับไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตรโดยตรงให้ครบวงจร

ระบบบำบัดน้ำเสียในปัจจุบันมีอยู่หลาย ๆ แบบด้วยกันขึ้นอยู่กับปริมาณและความเข้มข้นของน้ำเสียตลอดจนสภาพพื้นที่ที่เป็นชุมชนหรือชนบท ทั้งนี้จำเป็นต้องเลือกระบบบำบัดให้เหมาะสมกับสภาพ เศรษฐกิจและสังคมต่าง ๆ ในท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของโรงงานหรือเทศบาล

การทำปัญหาพิเศษของคณะผู้จัดทำ ได้สังเกตเห็นถึงความจำเป็นของการบำบัดน้ำเสีย จึงได้ประดิษฐ์ เครื่อง เติมออกซิ เจนแบบกังหันตีน้ำในนาุ้ง เพื่อ เพิ่มปริมาณออกซิ เจนในระดับที่เหมาะสม ตามลำคลอง หนอง บึงต่าง ๆ จะต้องมีระบบการจัดการที่ดี มีปริมาณน้ำและระดับออกซิ เจนที่เหมาะสม ต่อการเจริญเติบโตของสิ่งมีชีวิตในน้ำ จึงจำเป็นต้องมี เครื่อง เติมออกซิ เจนในน้ำ ซึ่งเป็นการแก้ปัญหามลภาวะทางน้ำอย่างต้นและมีการลงทุนที่ต่ำพอสมควร และได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งจะเห็นได้ว่าตามแหล่งน้ำต่าง ๆ รอบ ๆ กรุงเทพฯ นิยมติดตั้ง เครื่อง เติมออกซิ เจนแบบนี้กันมาก เช่น คลองผดุงกรุงเกษม คลองแสนแสบ คลองระบายน้ำ รมถนนวิภาวดีรังสิต เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากปัญหาอุปสรรคที่พบ เครื่อง เต็มออกซิ เจนในน้ำที่ใช้กันทั่วไปยังมีราคาค่อนข้างสูง เพราะใช้ส่วนประกอบที่มาจากต่างประเทศหรือนำเข้ามาจากประเทศทั้งเครื่อง จึงจำเป็นต้อง อยางยิ่งที่จะต้อง ทำการศึกษา และ คิดหาแนวทางในการประดิษฐ์เครื่อง เต็มออกซิ เจนให้ เหมาะสมกับสภาพ เศรษฐกิจในปัจจุบัน

ดังนั้นการประดิษฐ์เครื่อง เต็มออกซิ เจนแบบในพืดคติน้ำซึ่งทำการประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อลด ปัญหามลภาวะทางน้ำ โดยการเพิ่มออกซิ เจนลงไปใต้น้ำ เครื่องที่ประดิษฐ์ได้สามารถ นำมาใช้เพื่อบำบัดน้ำเสียในแหล่งน้ำทั่ว ๆ ไป บ่อกึ่งหรือบ่อปลา เป็นอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับ สภาพแหล่งน้ำที่ไม่มีการถ่ายเทน้ำได้ตลอดเวลาและรวมถึงวัสดุก็สามารถจัดหา ซื้อได้ภายใน ประเทศ เครื่อง เต็มออกซิ เจนแบบกึ่งพืดคติน้ำในนาุ้งนิยมใช้กันทั่วไปแถบที่มี การเพาะเลี้ยง กุ้งและปลา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประดิษฐ์เครื่อง เต็มออกซิ เจนในน้ำ เพื่อเพิ่มปริมาณออกซิ เจนให้เหมาะสมไว้ใช้ใน แหล่งน้ำต่าง ๆ เช่น บ่อกึ่งหรือบ่อปลา
2. เพื่อศึกษาวิธีการทำงานของเครื่อง เต็มออกซิ เจนในน้ำ
3. เพื่อวัดหาปริมาณการ เต็มออกซิ เจนของ เครื่องที่ประดิษฐ์ขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ เครื่อง เต็มออกซิ เจนในน้ำ เพื่อเพิ่มปริมาณออกซิ เจนให้เหมาะสมไว้ใช้ในแหล่งน้ำ เช่น บ่อกึ่งหรือบ่อปลา
2. ได้ความรู้เกี่ยวกับการทำงานของ เครื่อง เต็มออกซิ เจนในน้ำ
3. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนหรือหน่วยงานต่าง ๆ ได้ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพของ เครื่อง เต็มออกซิ เจนในน้ำ เพื่อ เป็นพื้นฐานในการพัฒนาต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยามศัพท์

มอเตอร์ (Motor) หมายถึง เป็นอุปกรณ์การเปลี่ยนจากพลังงานไฟฟ้าเป็นพลังงานกลซึ่งใช้ เป็น เครื่องต้นกำลังในการประดิษฐ์ เครื่อง เติมออกซิเจนในน้ำ เพื่อปรับค่าออกซิเจนในน้ำให้เหมาะสม

โอเวอร์โหลด (Overload) หมายถึง การที่เครื่องต้นกำลังรับแรงมากเกินไป ทำให้การทำงานไม่เต็มที่หรือเสียหายได้

เพลลา (Shafes) หมายถึง ส่วนที่ใช้ถ่ายทอดการหมุน ทั้งการหมุนและกำลังโดยอาศัย ชิ้นส่วนที่สำคัญคือ เพลลา

Biological Oxygen Demand (BOD) หมายถึง เป็นมาตรฐานการวัดความเข้มข้นของน้ำหรือปริมาณความสกปรกของน้ำ ถ้าน้ำมีความเข้มข้นสูง น้ำขาดปริมาณของออกซิเจนจะเป็นน้ำเสียใช้ไม่ได้ ค่า BOD มีหน่วยเป็น มิลลิกรัม/ลิตร

Dissolved Oxygen (DO) หมายถึง ปริมาณของออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำ น้ำในภาวะปกติจะมีค่า DO เท่ากับ 5-8 มิลลิกรัม/ลิตร และน้ำเสียมีค่าน้อยกว่า 3 มิลลิกรัม/ลิตร การวัดค่า DO นี้ อาจใช้เครื่องมือวัดได้โดยตรง หรือนำน้ำมาวิเคราะห์ทางเคมี

ประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง การศึกษาการลดต้นทุนในการประดิษฐ์เครื่องเติมออกซิเจนในน้ำ เมื่อเปรียบเทียบราคาในท้องตลาด

ขอบเขตการศึกษา

การประดิษฐ์เครื่องเติมออกซิเจนในน้ำ แบบใบพัดสี่ใบชนิดนี้ เป็นการศึกษาทำปัญหาพิเศษ ของนักศึกษาสาขาพัฒนาการเกษตร โดยมีความประสงค์ที่จะนำไปปรับปรุงผลภาวะทางน้ำ

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

เอกสารที่เกี่ยวข้องแยกตรวจเป็น 3 ส่วน

1. บทความที่เกี่ยวข้องกับสภาวะแวดล้อมทางน้ำ
2. บทความที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์เครื่องกล
3. บทความที่เกี่ยวข้องกับ เครื่อง เต็มออกซิ เจนในน้ำ

1. บทความที่เกี่ยวข้องกับสภาวะแวดล้อมทางน้ำ

ชวนิศ(2535:74-75) กล่าวว่า นอกจากการขาดแคลนด้านปริมาณน้ำที่นับวันจะรุนแรงขึ้นทุกทีแล้ว ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ คุณภาพน้ำได้ถูกทำให้เสื่อมโทรมลงจนไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้เท่าที่ควร น้ำแปลกที่ทุกคนดูจะทราบถึงความจำเป็นในการที่ต้องมีน้ำสำหรับการดำรงชีวิต แต่คนส่วนใหญ่กลับไม่ตระหนักถึงความจำเป็นในการดูแลรักษาคุณภาพน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติไว้เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ กลับใช้แหล่งน้ำธรรมชาติ เป็นที่ระบายสิ่งสกปรกทั้งหลายทั้งมวลอย่างไม่สนใจต่อผลที่ตามมา และน้ำแปลกยิ่งขึ้นคือ รัฐบาลก็จะตระหนักถึงปัญหาการเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำได้ เป็นอย่างดี แต่มิได้ดำเนินการใด ๆ ในทางรูปธรรมที่จะแก้ปัญหาดังกล่าว

น้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ควรให้ความสำคัญ กระทรวงอุตสาหกรรมมีข้อกำหนดว่า การก่อสร้างโรงงานที่มีน้ำเสีย ต้องมีโรงงานบำบัดน้ำเสียให้มีคุณภาพดีตาม เกณฑ์มาตรฐาน ก่อนที่จะระบายลงสู่แหล่งน้ำ ในข้อเท็จจริงโรงงาน เหล่านี้ก็สร้างโรงบำบัดน้ำเสียไว้ เพื่อให้สามารถตั้งโรงงานได้ แต่ส่วนใหญ่มิได้ใช้โรงบำบัดน้ำเสียที่สร้างไว้ เพราะค่าใช้จ่ายในการทำน้ำเสียให้ดีขึ้นค่อนข้างสูงประการหนึ่ง และขาดแคลนบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญอีกประการหนึ่ง ดังนั้น น้ำเสียส่วนใหญ่จึงยังคงถูกทิ้งลงแหล่งน้ำธรรมชาติทั้ง ๆ ที่ได้มีการลงทุนก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสียไว้แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิศากร(2535:78) กล่าวว่า ความต้องการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำธรรมชาติในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ลักษณะแรกเป็นการนำทรัพยากรน้ำจากแหล่งน้ำมาใช้ ลักษณะที่สอง เป็นการใช้แหล่งน้ำ เป็นที่รองรับของเสียจากกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยลักษณะการใช้น้ำแบบนี้เอง ที่ทำให้แหล่งน้ำธรรมชาติหลายแห่งในหลายพื้นที่ กำลังอยู่ในภาวะเน่าเสียและเสื่อมโทรมลงตามลำดับ ประกอบกับแนวทางการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาได้มุ่งเน้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ ทั้งภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและการบริการ ให้ความสำคัญการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำ เพิ่มมากขึ้น โดยการใช้ประโยชน์นั้นขาดความคำนึงถึงข้อจำกัดและศักยภาพในการรองรับน้ำเสียของแหล่งน้ำ ทำให้คุณภาพน้ำที่จะนำมาใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำมีคุณภาพไม่เหมาะสม โดยเฉพาะน้ำที่นำมาใช้เพื่อการอุปโภค-บริโภค

การติดตามตรวจสอบสถานการณ์คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ทราบถึงสภาวะคุณภาพน้ำในอนาคต ทั้งนี้เพื่อการเตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของคุณภาพน้ำที่จะเกิดขึ้นในแหล่งน้ำต่าง ๆ

วัฒนา(2535:89) กล่าวว่า ผลสำเร็จที่จะเกิดขึ้นและบรรลุเป้าหมายการควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำนั้น สิ่งที่จะขาดเสียมิได้คือ ความร่วมมือกัน กล่าวคือ นอกเหนือจากการดำเนินงานในส่วนของผู้ที่หน้าที่ของรัฐแล้ว ประชาชนหรือองค์กรเอกชน และเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ จะต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในการช่วยกันดูแลรักษาแหล่งน้ำมิให้คุณภาพน้ำเกิดการเสื่อมโทรมลงได้ ขณะเดียวกันเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษก็ต้องคอยดูแล และระวังมิให้เกิดการรั่วไหลของน้ำเสียหรือระบายน้ำทิ้งที่เกินกว่าค่ามาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ออกสู่แหล่งน้ำด้วย ความร่วมมือดังกล่าวจะทำให้แหล่งน้ำตามธรรมชาติที่มีอยู่ไม่เกิดการเสื่อมโทรมลงได้

2. บทความที่ เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์ เครื่องกล

วรทธิ(2521) กล่าวว่า ในงานประดิษฐ์ เครื่องกล จำเป็นต้องมีการออกแบบชิ้นส่วนให้ถูกต้อง เพื่อให้งานประดิษฐ์มีประสิทธิภาพ ในการส่งกำลังทางกลจาก เพลาอันหนึ่งไปยังเพลาอีกอันหนึ่ง อาจทำได้ 3 วิธี คือ โดยใช้เฟือง ใช้สายพานหรือใช้โซ่ การส่งกำลังแบบสายพานเป็นการส่งกำลังแบบอ่อนตัว มีข้อดีคือ มีราคาถูกและใช้งานง่ายรับแรงกระตุก และแรงสั่นสะเทือนได้ดี ขณะใช้งานไม่มีเสียงดังเหมาะสำหรับการส่งกำลังระหว่างเพลาที่เอียงกันมาก ๆ และค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาต่ำ แต่มีข้อเสียคือ อัตราการทอนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓-๕ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุขัดข้องบ่อย และต้องอาจองงัดเงาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แน่นอนนัก เนื่องจากการสลับของสายพานและต้องมีการปรับระยะห่าง เพลาหรือปรับแรงดึง
ในสายพานระหว่างใช้งาน

โม่ตะกั่ว(2524-2525) กล่าวว่า ในงานประดิษฐ์เครื่องกลในปัจจุบัน มอเตอร์ได้
มีบทบาทสำคัญที่ทำให้เกิดกำลังงาน ซึ่งมอเตอร์อาศัยหลักการเหนี่ยวนำทางแม่เหล็กไฟฟ้า
เปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าให้เป็นพลังงานกล ถ้าให้แท่งแม่เหล็ก เคลื่อนไปตามทิศทางของ
ลูกศรรอบแกนแผ่นทองแดงกลมที่หมุนได้อย่างอิสระแผ่นทองแดงกลมนี้จะตัด เส้นแรงแม่เหล็ก
ซึ่งจะมีการเหนี่ยวนำทำให้เกิดแรงดันและกระแสขึ้นในแผ่นกลม เรียกว่า กระแสไหลวน
กระแสนี้กับสนามแม่เหล็กจะทำให้เกิดแรงทางแม่เหล็กไฟฟ้าขึ้น ทำให้แผ่นกลมหมุนได้
มอเตอร์จึง เป็นอุปกรณ์ที่นำเอาหลักการนี้ไปใช้อย่างได้ผลและได้รับการปรับปรุงแก้ไข จน
เป็นมอเตอร์ที่เราใช้อยู่ในปัจจุบัน

การเตรียมและการเดินมอเตอร์มีจุดสำคัญดังต่อไปนี้

1) ป้องกันการเดินเครื่องแบบโอเวอร์โหลด (รวมถึงส่วนตัวเครื่อง, สายไฟที่ร้อน
เกินไป) ถ้าเดินมอเตอร์แบบโอเวอร์โหลดแล้ว ไม่เพียงแต่ทำให้ประสิทธิภาพตกต่ำเท่านั้น
ยังอาจทำให้มอเตอร์ไหม้ซึ่งอาจจะเป็นต้นเหตุของอัคคีภัยได้ ฉะนั้นต้องระวังอย่าให้อุณหภูมิ
ของมอเตอร์สูงมาก ต้องควบคุมการเกิดโอเวอร์โหลดอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ยังต้องติดตั้ง
รีเลย์ ที่มีขนาดเหมาะสมเพื่อป้องกันการโอเวอร์โหลดด้วย

2) ป้องกันการเดินเครื่องเปล่า การเดินเครื่องเปล่าของมอเตอร์จะทำให้มีการ
สูญเสียพลังงานไฟฟ้าเกิดขึ้น ถ้ามีการเดินมอเตอร์ตัวเปล่าก็ให้ตัดสวิตช์เพื่อป้องกันการเดิน
เครื่องตัวเปล่า

3) การตรวจสอบประจำและการซ่อมบำรุงส่วนที่หมุนและส่วนที่ส่งแรง อุปกรณ์ส่ง
ถ่ายพลังงานของมอเตอร์ให้แก่วาล์วนั้น จะมีประสิทธิภาพแตกต่างกันไปตามชนิดของอุปกรณ์
 ฉะนั้นให้ เลือกชนิดที่เหมาะสมกับโหลด และจะต้องป้องกันมิให้มีการสูญเสียพลังงานไฟฟ้าใน
การส่งถ่ายแรงจะต้องทำการตรวจสอบส่วนที่หมุนหรือส่วนที่ส่งแรง เช่น แบริ่งเป็นประจำ
และจะทำการซ่อมบำรุงให้มีสภาพที่ดีอยู่เสมอ และจะต้องป้องกันการสูญเสียพลังงานไฟฟ้า
อื่นเนื่องจากการหลอ่ลื่น การเสียดทาน นอกจากนี้ถ้าการบำรุงรักษาไม่ดีพอก็จะเสียเวลา
หยุดมอเตอร์เนื่องจากมอเตอร์ขัดข้องเพิ่มขึ้น นอกจากนี้แล้วที่แบริ่งนั้นอาจจะมีสิ่งสกปรก

เข้าไปผสมอยู่ในจารบีหรือน้ำมันหล่อลื่น บางทีส่วนจับแบริ่งหลวมไปก็ทำให้มีการสูญเสีย
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
พลังงานได้ สิ่งเหล่านี้จำเป็นจะต้องดูแลอยู่เสมอ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. บทความที่เกี่ยวข้องกับ เครื่องเติมออกซิเจนในน้ำ

พเยาว์ (2537:121-122) กล่าวว่า "กังหันน้ำชัยพัฒนา" เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ทำให้ประสิทธิภาพในการถ่ายเทออกซิเจนได้สูงถึง 1.2 กิโลกรัมของออกซิเจนต่อแรงม้า-ชั่วโมง ใช้ในการเพิ่มปริมาณออกซิเจนหรืออากาศลงในน้ำ เพื่อปรับปรุงคุณภาพของน้ำให้ดีขึ้น สามารถนำไปใช้ในกิจกรรมบำบัดน้ำเสียในแหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่ สระน้ำ หนองน้ำ คลอง บึง ลำห้วย ฯลฯ ที่มีความลึกมากกว่า 1.00 เมตร และมีความกว้างมากกว่า 3.00 เมตร ติดตั้งในลักษณะอยู่กับที่ ขับส่งกำลังด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า แต่ถ้ำแหล่งน้ำเสียใด ไม่มีพลังงานไฟฟ้า เข้าถึงย่อมสามารถดัดแปลงใช้ เครื่องยนต์ เป็นตัวขับส่งกำลัง เคลื่อนที่ แล่นไปตามลำน้ำด้วยตนเอง พร้อมกันกับการเติมออกซิเจนลงไป ในน้ำในลักษณะของการบำบัดน้ำเสียรูปแบบ โภชบาล ยูนิค ใช้เจ้าหน้าที่เป็นผู้บังคับเครื่องจำนวน 1 คน (เหมือนนายท้ายเรือ) โดยปรับทิศทางให้ เป็นไปตามที่ต้องการ

ปกรณ (2531:78) กล่าวว่า การใช้เครื่องดีน้ำมีวัตถุประสงค์คือ การเพิ่มออกซิเจนลงในน้ำ ให้มีเพียงพอเท่าที่น้ำจะสามารถละลายน้ำได้ โดยเฉพาะในกรณีที่ออกซิเจนลดต่ำลง เช่น ในช่วงเวลากลางคืนหรือกลางวันที่มีอากาศมืดครึ้ม นางุ้งที่เลี้ยงกุ้งกุลาดำที่ปล่อยหนาแน่นจะเปิดเครื่องดีน้ำทั้งกลางวันและกลางคืน ผลจากทฤษฎีพบว่า เครื่องดีน้ำสามารถที่จะเพิ่มออกซิเจนในน้ำได้ 1.1 กิโลกรัมต่อ 1 แรงม้า ต่อ 1 ชั่วโมง (ในสภาวะทดลองที่มีมาตรฐานคือ น้ำประปาที่ 20 องศาเซลเซียส และออกซิเจน 0 มิลลิกรัม ต่อลิตร)

ปัญญา (2535:36) กล่าวว่า ออกซิเจนในน้ำ เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะช่วยให้น้ำมีสภาพที่ดีออกซิเจนในน้ำได้มาจากบรรยากาศและขบวนการสังเคราะห์แสงของพืช ตัวการอื่น ๆ เช่นลม หรือพายุ ก็มีส่วนทำให้ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแปลงออกซิเจนในน้ำกับบรรยากาศมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และการใช้เครื่องดีน้ำก็มีส่วนช่วยเพิ่มออกซิเจนในน้ำด้วย ปริมาณของออกซิเจนจะมีมากในระหว่าง 12.00 -24.00 น. แต่ในเวลากลางคืนหลังจาก 24.00 น. ไปแล้ว ปริมาณของออกซิเจนที่มีอยู่ในน้ำจะต่ำสุด เพื่อป้องกันมิให้ปริมาณของออกซิเจนในน้ำต่ำในเวลาดังกล่าว ควรใช้เครื่องดีน้ำหรือ เครื่องอัดอากาศในเวลาดังกล่าว

การวัดปริมาณออกซิเจนทำได้โดยวิธีทางเคมีและไฟฟ้า การใช้วิธีทางเคมีเสียเวลา และต้องอาศัยความชำนาญของผู้วิเคราะห์ด้วย ส่วนการวัดด้วยวิธีทางไฟฟ้าทำได้สะดวก รวดเร็วพอสมควร กล่าวคือ ใช้เครื่องวัดซึ่งเป็นหัวจุ่ม จุ่มลงไป ในน้ำแล้วจัดการให้เครื่องวัดทำงาน เราก็จะทราบปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำได้ทันที พร้อมทั้งอุณหภูมิของน้ำด้วย

ประพันธ์ (2530:45-46) กล่าวว่า ความคิดเรื่องการเพิ่มออกซิเจนในน้ำพุจะมี ความคิดเกิดขึ้นมาในประเทศไทยเมื่อไม่นานมานี้เองแต่ในต่างประเทศได้ใช้เพื่อการเลี้ยง ปลาเลี้ยงกุ้งมานานแล้ว เครื่องเพิ่มออกซิเจนในน้ำได้พัฒนามาจากหลายทางด้วยกัน เช่น การกำจัดน้ำเสียในโรงงานอุตสาหกรรมบ้าง อุตสาหกรรมการเลี้ยงปลาตู้บ้าง พัฒนามาใช้ อย่างกว้างขวาง หลักการพื้นฐานคือ ทำอย่างไรจึงจะเพิ่มออกซิเจนที่มีอยู่ในน้ำให้เพิ่มขึ้น ในปริมาณที่ต้องการ สิ่งที่สำคัญต้องอาศัยอุปกรณ์ที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งคือ เครื่องตรวจวัดปริมาณ ออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำการที่จะทำให้เกิดออกซิเจนในน้ำได้ก็คือการให้น้ำไป เคลื่อนสัมผัส กับอากาศหรือได้ผสมกับอากาศทำให้ปริมาณออกซิเจนในน้ำเพิ่มขึ้นเล็กน้อยแล้วแต่ เครื่องมือ และปริมาณของสัตว์น้ำที่มีอยู่ในน้ำนั้น

อุปกรณ์ที่ใช้กันอยู่แพร่หลายในปัจจุบันมีหลายชนิดได้แก่

1. เครื่องอัดอากาศ เครื่องมือชนิดนี้ใช้กันมากในโรงเพาะกุ้ง ฟักกุ้ง ปลาวัยอ่อน มีตั้งแต่ขนาด เล็กจวบถึงขนาดใหญ่มาก ๆ ต้องใช้ เครื่องยนต์น้ำมันหรือแรงม้ามาจูดลากจึงทำงาน ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณการเลี้ยง
2. กังหันพัดน้ำ เป็น เครื่องมือเติมออกซิเจนในน้ำชนิดหนึ่งที่นิยมใช้กันอย่างแพร่ หลายในบ่อ เลี้ยงกุ้งในปัจจุบัน
3. กังหันใบพัดทางยาว เป็น เครื่องมือใบพัดพัดน้ำมีลักษณะ เช่นเดียวกับหางเรือ หางยาว เป็นลักษณะของ เครื่องให้ออกซิเจนที่ให้ออกซิเจนได้พอดีพอสมควร แต่มีข้อ เสียอยู่ที่ ความเร็วของใบพัดทำให้เกิดอันตรายต่อสัตว์ที่เลี้ยงในบ่อได้
4. กังหันใบพัดทางยาวผสมอากาศ เป็นการออกแบบ เครื่องเพิ่มออกซิเจนแบบใหม่ เป็น เทคโนโลยีจากสหรัฐอเมริกา โดยออกแบบให้ใบพัดทางยาวมีรอบเร็วขึ้น สามารถดูด เอาอากาศลงไปผสมในน้ำ นับเป็นวิธีที่ฉลาดในการนำอากาศอัดลงไปใต้น้ำได้วิธีหนึ่ง

ตีพร้อม (2531) กล่าวว่า โดยปกติธรรมชาติก๊าซออกซิเจนก็จะละลายลงไปใต้น้ำได้ เองจะละลายลงไปได้มากน้อย ๗ จนกระทั่งถึงจุดอิ่มตัว ถ้าเมื่อน้ำเคลื่อนที่ น้ำที่ได้รับ ออกซิเจนอิ่มตัว ก็จะลงไปอยู่ด้านล่าง น้ำที่อยู่ด้านล่างก็จะขึ้นมาอยู่ด้านบนรับออกซิเจน ดังนั้นขบวนการเติมออกซิเจนจะเกิดขึ้นได้ต่อเนื่องไป ถ้าเมื่อมีลมพัดที่ผิวน้ำเป็นละลอกคลื่น ก็จะช่วยเพิ่มพื้นที่ผิวสัมผัส และช่วยกระจายออกซิเจนลงไปใบบ่อแล้วให้กระจายออกไปมาก ขึ้น ก็จะช่วยให้ออกซิเจนในอากาศละลายลงไปมากขึ้นอีก แต่เมื่อเราเลี้ยงสัตว์น้ำมานานถึง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับอายุแต่ให้นำไปใช้ ประดับหนึ่ง ทั้งน้ำเสียเอง ทั้งสัตว์ที่เราเลี้ยงอยู่เอง ต่างก็จะแย่งไปใช้ออกซิเจนมากขึ้น จนถ้า ไม่มีการเติมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งหากมีเหตุที่เปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อจะให้ออกซิเจนจากอากาศลงไปเองแล้วก็จะไม่เพียงพอ จำเป็นต้องมีการที่จะเพิ่มเติมให้ด้วยวิธีการอื่น

บ่อที่มีออกซิเจนดีหรือมากเพียงพอกับการเลี้ยงสัตว์น้ำแล้วเพื่อให้มีการเจริญเติบโตดีควรที่จะให้ออกซิเจนมีละลายในน้ำมากกว่า 3.00 มิลลิกรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรืออาจกล่าวได้ว่าให้ออกซิเจนมากกว่า 3 ส่วนต่อล้านส่วน บ่อน้ำที่มีสัตว์น้ำมาก มีอินทรีย์วัตถุมาก มีของเสียมากมีจุลินทรีย์มาก บ่อเหล่านี้ต้องการใช้ออกซิเจนมากเป็นอย่างยิ่ง ต่างก็จะมี การแย่งใช้ออกซิเจนในน้ำที่มีอยู่ให้หมดไปอย่างรวดเร็ว ถ้าเมื่อว่าอยู่กับบ่อออกซิเจนก็จะหมดไปได้เร็วยิ่งขึ้น เพราะออกซิเจนในน้ำละลายลงไปไม่ถึงกับบ่อ จะถูกจุลินทรีย์แย่งไปใช้เสียจนหมดก่อนที่จะลงไปถึงกับบ่อได้ ดังนั้นการแก้ปัญหาที่จะต้องทำการให้ออกซิเจนให้จนมี ปริมาณมากในน้ำ จนสามารถที่จะกระจายไปถึงกับบ่อ ถ้าเมื่อจำนวนออกซิเจนที่ละลายลง ในน้ำตามปกติธรรมดาทุกวันออกซิเจนจะเริ่มเพิ่มขึ้น เมื่อแดดส่องลงไปถึงผิวน้ำแล้ว และ เมื่อตอนช่วงบ่ายออกซิเจนจะสูงกว่าช่วงอื่นแต่เมื่อแดดเริ่มจางลงหรือฟ้าสลับ ออกซิเจนใน บ่อน้ำก็จะลดลงแล้วก็ตกลงไปเรื่อย ๆ จนถึงจุดอันตรายในเวลากลางคืน ซึ่งก็จะต้องมีการ ให้ออกซิเจนแก่ น้ำ มีอยู่หลายวิธีด้วยกัน เช่น

1. การให้ออกซิเจนในระบบน้ำพุ วิธีหนึ่งในหลายวิธีของการให้ออกซิเจนคือ การดูดเอาน้ำในบ่อมาพ่นขึ้นไปในอากาศให้พองฝอย มวลของน้ำที่เป็นพองฝอยก็จะสัมผัสกับ ออกซิเจนออกซิเจนก็จะซึมเข้าไปในละอองน้ำฝอยแล้วตกลงไปในบ่อน้ำ สิ่งที่ควรระวังก็คือ ถ้าเพื่อว่าเราดูดน้ำแต่ที่ผิวน้ำบนมาพ่น ก็จะมีประโยชน์น้อยกว่าการดูดน้ำบริเวณใกล้กับพื้น กับบ่อน้ำมาพ่น เพราะน้ำที่ผิวน้ำนั้นก็จะมีออกซิเจนมากเพียงพออยู่แล้ว จะทำให้น้ำได้รับ ออกซิเจนได้น้อยกว่าแต่ถ้าเป็นน้ำที่ใกล้กับพื้นกับบ่อจะเป็นน้ำที่มีสภาวะการขาดแคลน ออกซิเจนมาก เมื่อน้ำขึ้นมาพ่นในอากาศก็จะทำให้ได้รับออกซิเจนมากขึ้น

2. เครื่องพ่นอากาศลงกับบ่อ ใช้ระบบของเครื่องอัดอากาศเป็นบีบที่อัดอากาศลง ตามท่อและจากท่อที่แยกลงเป็นสาย เส็กลงไปกับบ่อกระจาย เป็นหลาย ๆ สาย หลายจุด พ่นเอาอากาศลงไปใ้อากาศขึ้นมาด้านบน การที่อากาศผานขึ้นมาจะมีออกซิเจนส่วนหนึ่ง ละลายในน้ำรูปแบบนี้ก็ เป็นรูปแบบหนึ่งของการให้ออกซิเจนตามตู้เลี้ยงปลาต่าง ๆ นั้นเอง แต่อย่างนี้ก็มักจะไม่มีการทำให้น้ำเคลื่อนที่มากนัก ยังมีความแตกต่างกันอยู่ในจุดที่พ่นให้อากาศออกมาที่บริเวณที่ห่างออกไป นอกจากว่าจะมีการทำให้น้ำเคลื่อนที่ด้วยก็จะได้ผลดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ยิ่งขึ้น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เครื่องขัดอากาศกับน้ำ จะมีการออกแบบเครื่องสูบน้ำหรือเครื่องดันน้ำที่จะดูดน้ำ แล้วพ่นไปข้างหน้า หรือดูดน้ำพ่นไปด้านหลังก็ตาม แต่การดูดน้ำแล้วพ่นไปทิศทางใดทิศทางหนึ่งนั้น ถ้าเมื่อได้มีการทำช่องให้เครื่องดูดน้ำนั้น ให้มีอากาศเข้าไปผสม แล้วก็ขัดกันอยู่ในเครื่องนั้น ก่อนที่จะพ่นออกไป แรงขัดนั้นจะช่วยทำให้มีการผสมระหว่างน้ำกับอากาศ ทำให้อากาศ ละลายเข้าไปในน้ำได้มากขึ้นด้วย เครื่องแบบนี้มีผู้นำมาจากนายในประเทศไทย รวมทั้งที่ สร้างขึ้นเองเป็นจำนวนมาก ราคาตั้งแต่ 10,000 บาทถึง 20,000 บาทกว่าก็มี เครื่อง แบบนี้เมื่อพ่นน้ำและอากาศที่ผสมปนกันไปนั้น ก็จะทำให้น้ำเคลื่อนที่ด้วย ซึ่งจะเป็นการให้ออกซิเจนในเกณฑ์ที่ค่อนข้างจะดี

4. เครื่องตีน้ำ เครื่องตีน้ำมักจะทำเป็นกังล้อ มีใบพัดหมุนคู่กับน้ำที่เคลื่อนที่ด้วย ตีน้ำให้แตกเป็นฟองฝอยด้วย ซึ่งก็ช่วยทำให้เกิดการละลายของออกซิเจน เข้าไปในน้ำและทำให้น้ำเคลื่อนที่ได้ส่วนหนึ่ง มีทั้งที่เป็นตุ๊กตุ๊ก คือ 2 กังล้อ หรือขนาด 4 กังล้อก็มี ได้รับความนิยมพอสมควร ส่วนใหญ่จะผลิตขึ้นเองในประเทศ

5. เรือหางยาว เรือหางยาวนั้นได้มีการนำมาดัดแปลงเป็นเครื่องให้ออกซิเจนในบ่อกุ้งได้ โดยใช้เครื่องเรือหางยาว โดยการติดตั้งอยู่กับที่ เมื่อเครื่องเดินใบพัดก็จะหมุนหาทุนลอยจัดยกระดပ်ของใบพัดให้ตีน้ำพอเหมาะพอดีที่จะเกิดการทำให้น้ำกระเด็น เป็นฟองฝอยได้มากที่สุดซึ่งใบพัดจะมีส่วนหนึ่งที่จมน้ำ ซึ่งส่วนที่จมน้ำนี้ จะมีส่วนช่วยในการผลักดันให้น้ำเคลื่อนที่ไป เครื่องแบบนี้จึงเป็นทั้งเครื่องที่ทำให้เกิดออกซิเจนในน้ำ และดันน้ำให้เคลื่อนที่ไปด้วย ซึ่งก็ได้ประโยชน์ทั้งสองอย่าง เพราะน้ำที่เคลื่อนที่ก็จะพาน้ำส่วนที่มีออกซิเจนหมุนเวียนออกไปและส่วนของน้ำที่มีออกซิเจนน้อยก็เคลื่อนที่เข้ามาแทน เพื่อจะมารับออกซิเจนต่อไป

กองบรรณาธิการเฉพาะกิจฐานเกษตรกรรม (2530:47-48) กล่าวว่า การที่จะเพิ่มออกซิเจนในน้ำได้นั้นก็คือมวลของน้ำจะต้องเคลื่อนตัวอยู่ตลอดเวลา หรือมวลของน้ำได้สัมผัสกับอากาศผิวน้ำ หรือแม้แต่วิธีที่จะผสมน้ำและอากาศเข้าด้วยกัน เช่น

1. กังหันพัดน้ำ เป็นเครื่องที่ใช้ระบบไฟฟ้า ลักษณะเป็นทุ่นรูปเรือฉีดด้วย ซี.วี.ซี. ทนแดด ฝน และน้ำไม่รั่วซึม วงล้อกังหันน้ำอาจทำด้วย ซี.วี.ซี. หรือเป็นโลหะ เหล็กและแกนต่อออกทั้ง 2 ข้างจากแหล่งกำเนิดกำลังหรือมอเตอร์ อาจมีเกียร์ทดเพื่อรับงานหนักถึง

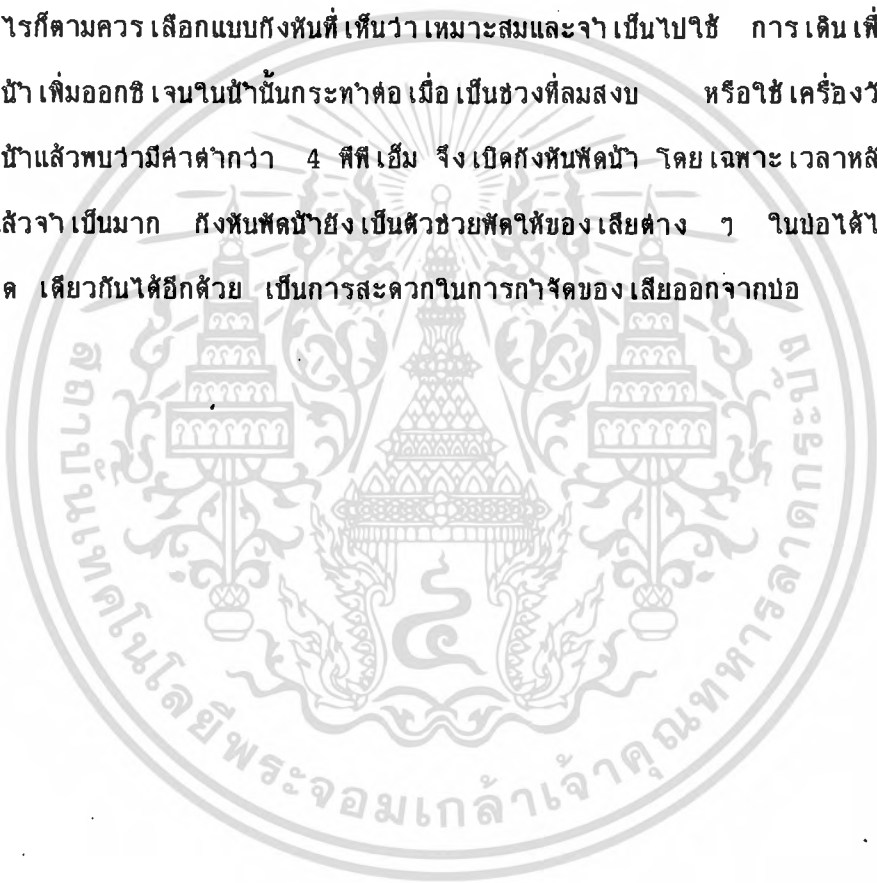
24 ชั่วโมงในคราวที่จำเป็น มีการเลือกใช้ทั้งกังหันไฟ 2 สาย และไฟฟ้า 3 สาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กังหันพัดน้ำใช้กับ เครื่องยนต์ แหล่งที่ไม่มีกระแสไฟฟ้าใช้ อาจดัดแปลง เครื่องยนต์ดีเซล โดยต่อแกนเพลายาวออกเป็น 2 ข้างลงไปจับบ่อ โดยให้กังหันติดไว้ที่ ปลายแกน เพลาในระดัที่จับพัดของกังหันสามารถดีน้ำได้กระจายพอดี

3. กังหันใบพัดผสมอากาศ กังหันพัดน้ำทั้ง 2 แบบข้างต้นนั้นไม่มีการขัดอากาศลงไปจับน้ำโดยตรง จึงมีวิธีการพัฒนาวิธีใหม่ เป็นเทคโนโลยีจากอเมริกา โดยออกแบบให้ ใบพัดมีความเร็วรอบเพิ่มขึ้น สามารถดูดอากาศลงไปผสมน้ำได้

อย่างไรก็ตามควร เลือกแบบกังหันที่เห็นว่าเหมาะสมและจำเป็นไปใช้ การเดินเพื่อ ให้กังหันได้ดีน้ำ เพิ่มออกซิ เจนินน้ำนั้นกระทำต่อ เมื่อ เป็นช่วงที่ลมสงบ หรือใช้ เครื่องวัด ออกซิ เจนินน้ำแล้วพบว่ามีความต่ำกว่า 4 ซีซี.เอ็ม จึงเปิดกังหันพัดน้ำ โดยเฉพาะ เวลาหลังเที่ยงคืนไปแล้วจำเป็นมาก กังหันพัดน้ำยังเป็นตัวช่วยพัดให้ของเสียต่าง ๆ จับบ่อได้ไปรวมอยู่ ณ จุด เดียวกันได้อีกด้วย เป็นการสะดวกในการกำจัดของเสียออกจากบ่อ

บทที่ 3

วิธีการและอุปกรณ์

วิธีการศึกษา

ในการประดิษฐ์เครื่องเติมออกซิเจนในน้ำ ได้ทำการศึกษาดังนี้

1. ทำการศึกษาการประดิษฐ์เครื่องเติมออกซิเจนในน้ำจากเครื่องต้นแบบ
2. วางแผน ออกแบบ เตรียมวัสดุและอุปกรณ์
3. ทำการประดิษฐ์เครื่องเติมออกซิเจนในน้ำ
4. ทดสอบคุณภาพเครื่องเติมออกซิเจนในน้ำ โดยการตรวจวัดปริมาณของออกซิเจน, อุณหภูมิ, ค่าความเป็นกรดด่าง ก่อนการเดินเครื่องบริเวณ สระน้ำที่ติดตั้ง ทำการเดินเครื่อง ด้วยกำลังไฟ 220 โวลต์โดยใช้เวลาเดินเครื่อง 24 ชั่วโมง แล้วทำการวัดปริมาณออกซิเจน อีกครั้งหนึ่ง จดบันทึกข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของออกซิเจน น้ำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับครั้งแรก

อุปกรณ์

อุปกรณ์ที่ใช้ในการประดิษฐ์เครื่องเติมออกซิเจนในน้ำ

1. สลอบพัดตีน้ำ 10 ชุด
2. ท่อขนาด 1 นิ้ว ยาว 6 เมตร จำนวน 2 ท่อน
3. ข้อต่ออ่อน จำนวน 2 ชุด
4. ไม้เนื้อแข็งขนาด 2*7.5*150 เซนติเมตร จำนวน 12 แผ่น
5. ไม้เนื้อแข็งขนาด 4*7.5*25 เซนติเมตร จำนวน 10 แผ่น
6. ถังพลาสติกขนาดความจุ 4 แกลลอน จำนวน 10 ใบ
7. มุลเล่ย์ขนาด 12 นิ้ว จำนวน 2 ตัว
8. มุลเล่ย์ขนาด 4 นิ้วจำนวน 2 ตัว
9. ตะปูขนาด 2 นิ้ว จำนวน 1/2 กิโลกรัม
10. ชุดแทนทรอบ 1 ชุด
11. สายพาน จำนวน 2 เส้น
12. ไม้ไผ่ ขนาด 3 เซนติเมตร จำนวน 8 ลำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารเคมีที่ใช้ตรวจสอบปริมาณออกซิเจนในน้ำ

- A) KIO_3 0.100 M. (โปแตสเซียมไอโอเดต)
- B)₁ $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ approximately 0.025 M. (โซเดียมไทโอซัลเฟต)
- B)₂ $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ 0.0125
- C) H_3PO_4 (s.g=1.75)
- D) Alkaline iodide-azide solution
- E) $\text{MnSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ 50% (แมงกานีสซัลเฟต)
- F) น้ำแป้ง Starch indicator, 1%

วิธีทำ

ขบวนการทดสอบ

เติม 1 มล. ของ MnSO_4 Solution ลงไปสีทวในขวด และเติม Alkaline iodide azide solution 1 มล. ที่ผิว เอียงขวดบิดจุกไม่ให้เกิดฟองอากาศแล้วทำการผสมสารให้เข้ากัน โดยการเอียงขวดกลับไปมาประมาณ 10 นาทีแล้วปล่อยให้ตะกอนนอนก้นเหลือแต่น้ำใส เข้มงวดที่เก็บซึ่งมีจุกปิดสนิท ให้อยู่ได้น้ำบรรจุความเย็น

เติม H_3PO_4 ประมาณ 2 มล. เบิดจุกแล้วเอียงขวดให้สารเข้ากันส่วนที่เป็นตะกอนควรที่จะละลายน้ำได้ทันทีถ้าละลายไม่หมดปล่อยให้ใสแล้วเติมกรดลงไปอีก

ดูดน้ำตัวอย่างมา 50 มล. หรือทั้งหมด ตีเตรท I_2 กับโซเดียมไทโอซัลเฟตมาตรฐาน ใช้น้ำแป้งเป็นอินดิเคเตอร์ ควรตีเตรทให้ได้สีขาวขุ่นบางขาวเสียก่อนแล้วจึงเติมอินดิเคเตอร์ลงไป เมื่อถึงจุดสะเทินจะไม่ปรากฏสีน้ำเงินเข้มของน้ำแป้งอีกต่อไป

การคำนวณ

จากสมการ O_2 ที่ละลายในน้ำจำนวน $1/2$ โมลเข้าทำปฏิกิริยากับ Reagents ให้ I_3 1 โมลซึ่งจะเข้าทำปฏิกิริยาพอดีกับไทโอซัลเฟต 2 โมล

ดังนั้นปริมาณไทโอซัลเฟตที่ใช้ 2 โมลแสดงให้เห็นว่าในน้ำมี O_2 ละลายอยู่ $1/2$ โมล หรือสารละลายไทโอซัลเฟตเข้มข้น 1 โมลาร์จำนวน 1,000 มก. ที่ใช้

ในการตีเตรทแสดงให้เห็นว่ามี O_2 ละลายอยู่ในน้ำ $1/4$ โมล หรือ 8 กรัม

. สารละลายไทโอซัลเฟตเข้มข้น M โมลาร์ จำนวน x มก. ที่ใช้ในการ

ดีเทรทแสดงให้เห็นว่ามี O₂ ละลายอยู่ในน้ำ = $\frac{x \text{ ml of titrant } B \cdot M \cdot 8}{1000}$ gm.

1000

= x ml of titrants B * M * 8 mg.

น้ำ 1,000 มล. มีออกซิเจนละลายอยู่ = $\frac{x \text{ ml of titrants } B \cdot M \cdot 8 \cdot 1000}{\text{ml of flask-1}}$ mg/l

ml of flask-1

อาจใช้คำนวณจากค่าของ Normality เมื่อ N คือ Normality ของไทโอซัลเฟต(B) และน้ำหนักสมมูลย์ของออกซิเจนเท่า 8 จากสูตรสำเร็จ (N₁V₂=N₂V₁)
คำนวณหาปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำดังนี้

$$O_2 \text{ mg/l} = \frac{\text{ml of titrants } B \cdot N \cdot 8 \cdot 1000}{\text{ml of flask-2}}$$

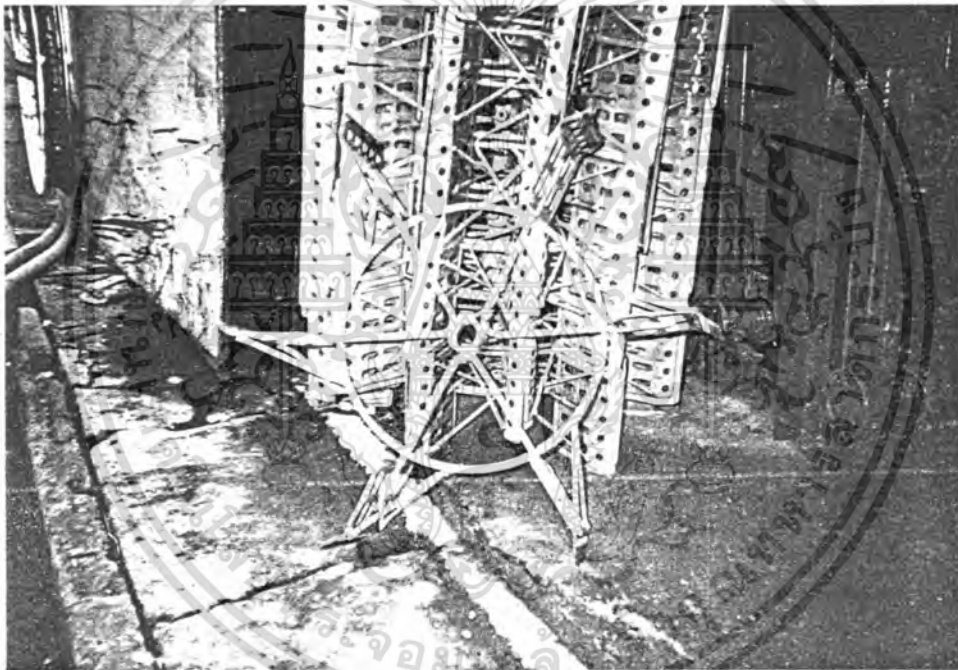
ml of flask-2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีประดิษฐ์เครื่องเติมออกซิเจน

-ขั้นตอนที่ 1 ล้อใบพัดตีน้ำ (รูปประกอบที่ 1)

- 1.1 วงล้อขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางขนาด 40 เซนติเมตร
 - 1.2 ใบพัดสแตนเลส 6 ใบ
 - 1.3 ความกว้างของใบพัดขนาด 5 นิ้ว
- (ทั้งชุดทำด้วย สแตนเลส)

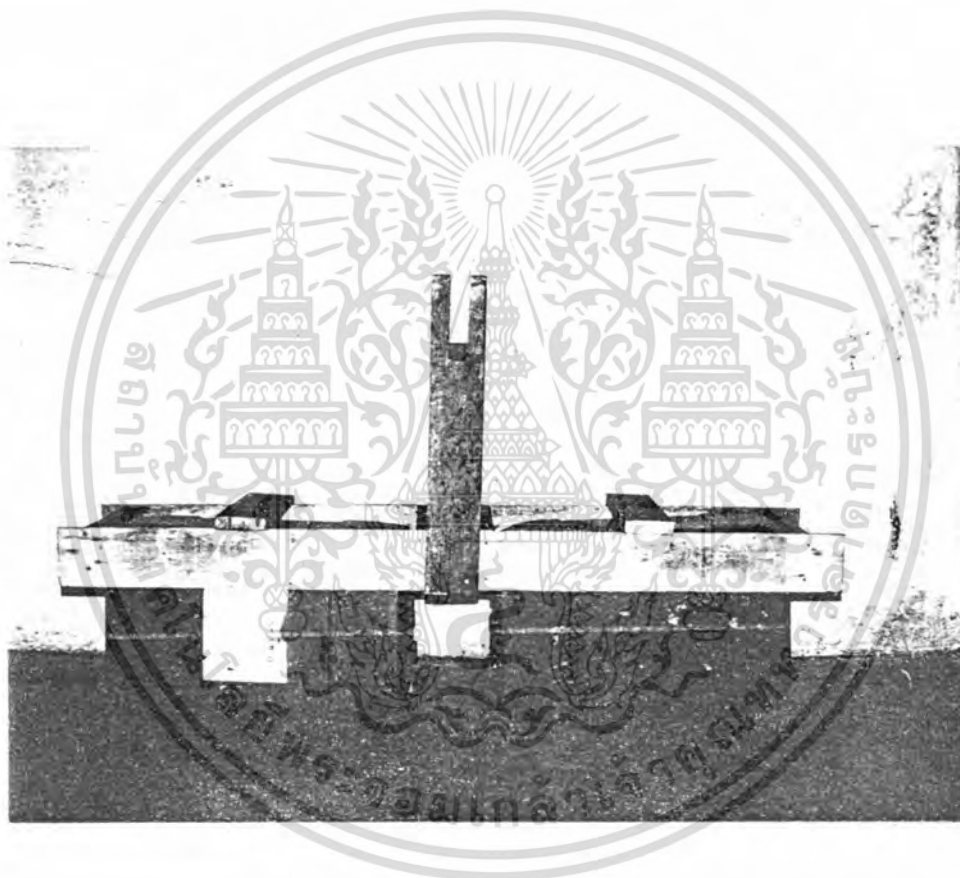
รูปที่ 1 แสดงล้อใบพัดตีน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชั้นตอนที่ 2 หุ่นลูกลอย (รูปประกอบที่ 2)

2.1 นำไม้เนื้อแข็งขนาด $2 \times 7.5 \times 150$ เซนติเมตร มาประกอบให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดความกว้าง 30 เซนติเมตร ยาว 150 เซนติเมตร

2.2 ประกอบขาตั้งเพลากลมหอนท้ายไม้ขนาด $4 \times 7.5 \times 25$ เซนติเมตร ในแนวตั้งฉาก

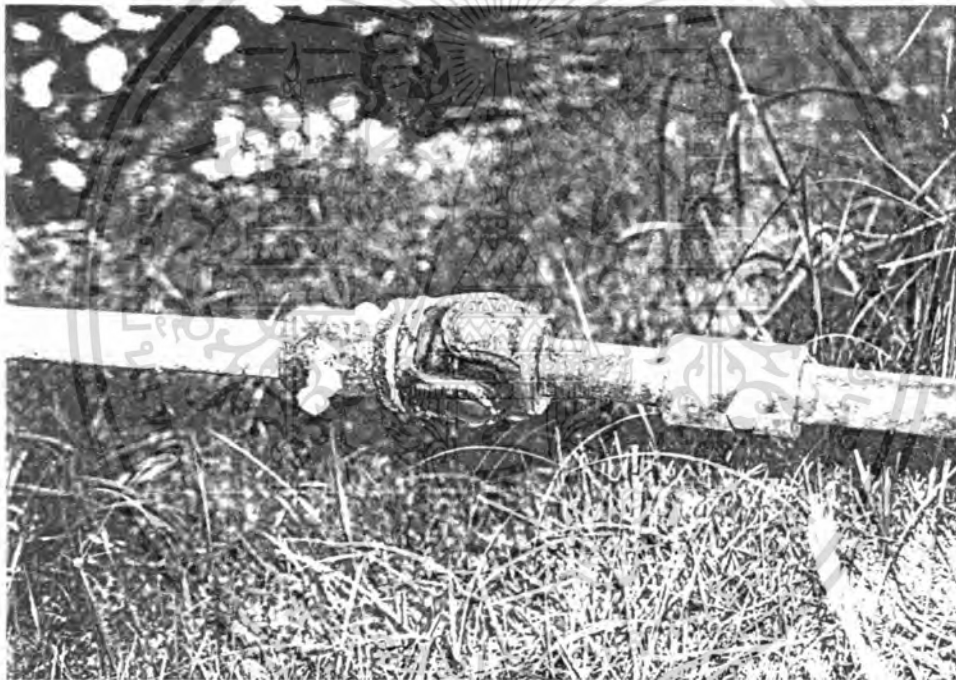

รูปที่ 2 หุ่นลูกลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ขั้นตอนที่ 3 ติดตั้งข้อต่ออ่อน (รูปประกอบที่ 3)

3.1 นำข้อต่ออ่อนมาเจาะเพื่อใส่ยึดต่อระหว่างท่อขนาด 5 เมตร กับท่อขนาด ยาว 4 เมตร และติดตั้งเข้าที่แทนชุดทรอบ

รูปที่ 3 ติดตั้งข้อต่ออ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
- ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ขั้นตอนที่ 4 การประกอบใบพัดกับท่อแกนหมุน (รูปประกอบที่ 4)

4.1 นำใบพัดที่นำสอด เข้ากับท่อแกนหมุนแล้วขันน๊อตให้แน่น

4.2 จัดระยะห่างระหว่างใบพัดให้พอเหมาะ โดยใช้ระยะห่างใบพัดระหว่างใบพัด

40 เซนติเมตร

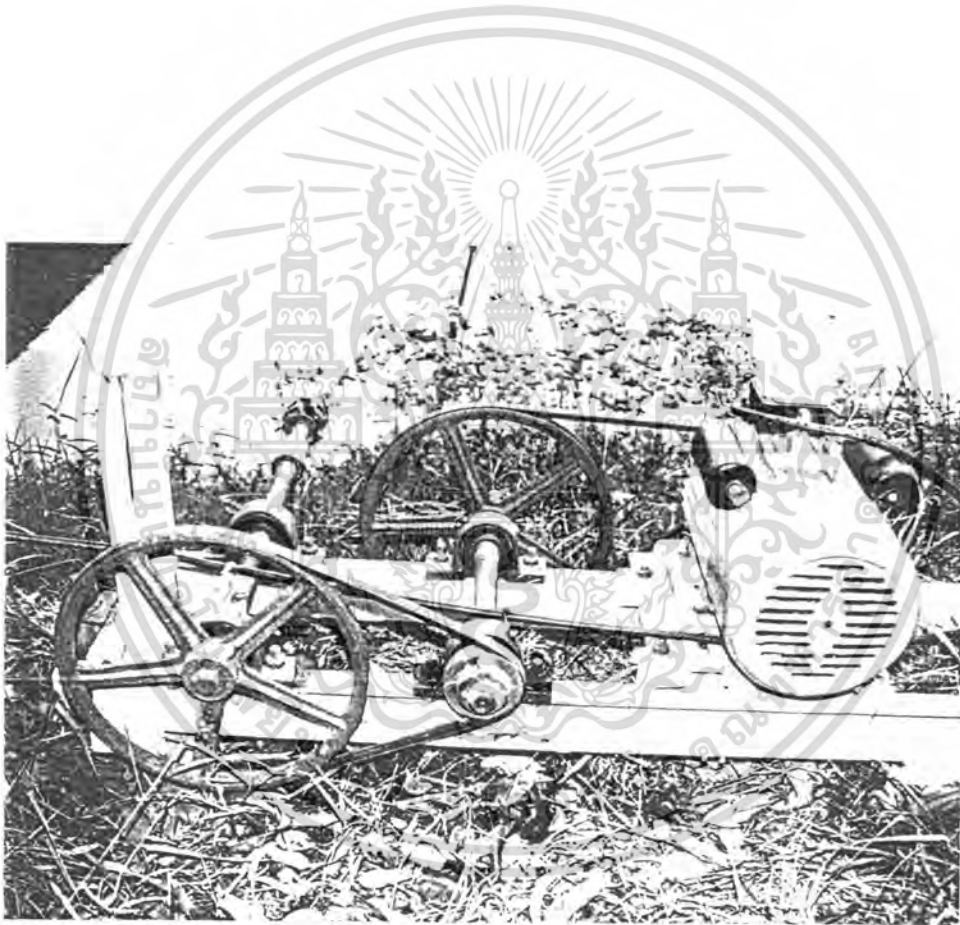
รูปที่ 4 ภาพประกอบใบพัดกับท่อแกนหมุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ขั้นตอนที่ 5 ชุดแทนทดรอบพร้อมมอเตอร์ (รูปประกอบที่ 5)

5.1 มอเตอร์ ขนาด 3 แรงม้า 220 โวลต์/1,450 รอบ/นาที

5.2 แทนชุดทดรอบ

รูปที่ 5 แสดงรูปการประกอบชุดทดรอบพร้อมมอเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

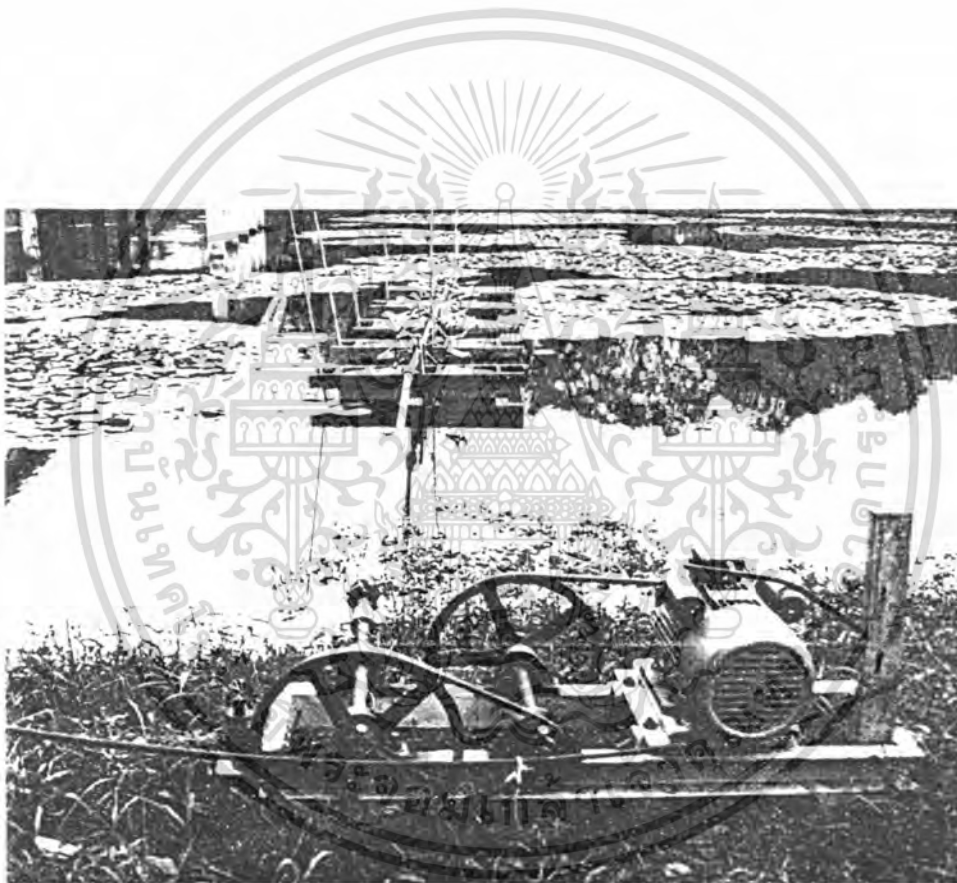
-ขั้นตอนที่ 6 ติดตั้งเครื่อง เติมออกซิเจนแบบปั๊มพืดสีน้ำ (รูปประกอบที่ 6)

6.1 แทนชุดทรานมอดเตอร์

6.2 ชุดทูนลูกลอย

6.3 ชุดข้อต่อสื่อน

6.4 ชุดปั๊มพืดสีน้ำ

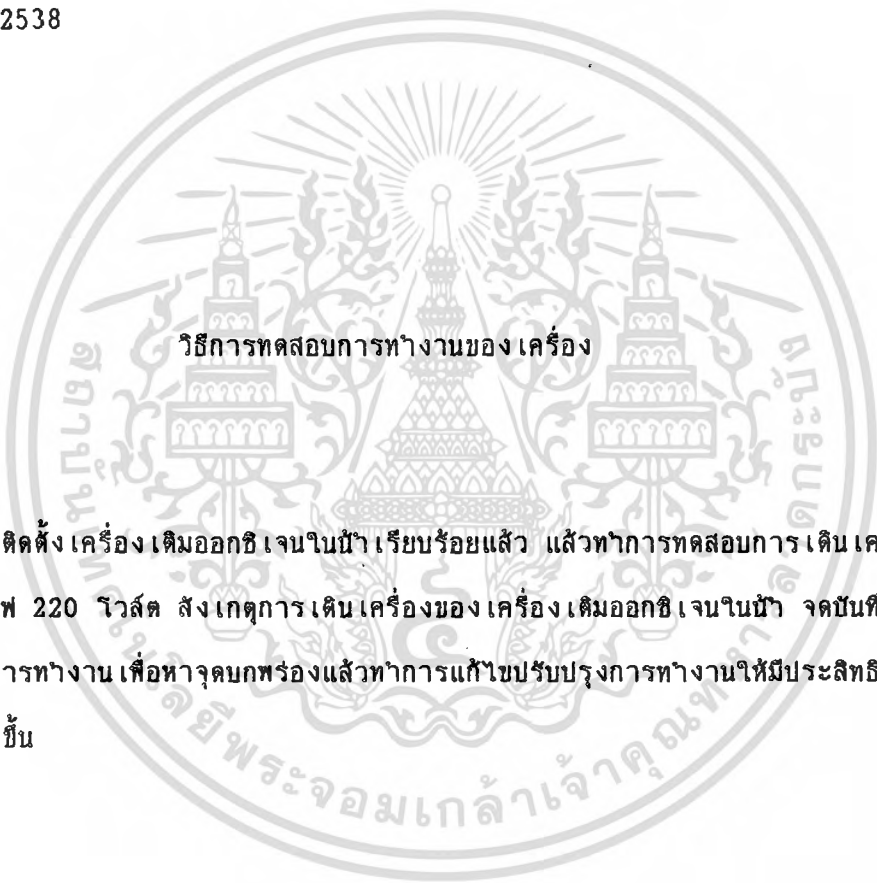
รูปที่ 6 แสดงรูป เครื่อง เติมออกซิเจนที่ประกอบสมบูรณ์แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะเวลาและสถานที่ทำการทดลอง

นำเครื่องเติมออกซิเจนในน้ำที่ประดิษฐ์ขึ้นเสร็จแล้วมาทำการทดลอง ณ ภาควิชา
เทคนิคเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง โดยเริ่มทำการประดิษฐ์และทดลอง ตั้งแต่วันที่ 5 ตุลาคม 2537 ถึงวันที่ 28
กรกฎาคม 2538

วิธีการทดสอบการทำงานของเครื่อง

เมื่อติดตั้งเครื่องเติมออกซิเจนในน้ำเรียบร้อยแล้ว แล้วทำการทดสอบการเดินเครื่อง
ด้วยกำลังไฟ 220 โวลต์ สังเกตการเดินเครื่องของเครื่องเติมออกซิเจนในน้ำ จดบันทึกข้อ
มูลลักษณะการทำงาน เพื่อหาจุดบกพร่องแล้วทำการแก้ไขปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิ
ภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นายสมศักดิ์ เทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ 1 แสดงระยะเวลาทำการประดิษฐ์เครื่อง เลิมออกซิเจน

	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.
1. ออกแบบรูปลักษณะ										
2. กำหนดชนิดวัสดุ										
3. ประดิษฐ์ชิ้นส่วนต่าง ๆ										
4. ประกอบ										
5. ทดสอบและ เก็บข้อมูล										
6. นำ เสนอข้อมูล										

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการทดลองและข้อวิจารณ์

ศึกษาคุณสมบัติของน้ำบรี เวณสระน้ำสโมสรนักศึกษาคณะ เทคโนโลยีการ เกษตรก่อน
การเดิน เครื่อง เต็มออกซิ เจนในน้ำโดย เก็บตัวอย่างน้ำในวันที่ 16 ก.ค.38 เวลา
12.00 น.

ตารางที่ 2 แสดงคุณสมบัติของน้ำในสระน้ำสโมสรนักศึกษาคณะ เทคโนโลยีการ เกษตร
ก่อนทำการเดิน เครื่อง

จุดสำรวจ	วัน, เดือน, ปี	อุณหภูมิ (c)		pH. ความเป็นกรดด่าง	DO. ออกซิ เจน มก./ล
		อากาศ	น้ำ		
1	16ก.ค.38	34.00	31.00	7.00	5.20
2	16ก.ค.38	30.00	32.00	7.00	6.00
3	16ก.ค.38	31.00	26.00	6.50	7.20
4	16ก.ค.38	31.00	28.00	7.50	8.80
5	16ก.ค.38	31.50	32.00	7.00	7.20
6	16ก.ค.38	35.00	34.00	7.00	7.60
7	16ก.ค.38	31.50	31.00	7.50	6.80
ค่าเฉลี่ย		32.00	30.57	7.07	6.97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 แสดงคุณสมบัติของน้ำในสระน้ำสโมสรนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร
หลังจากเดินเครื่องเติมออกซิเจนในน้ำ เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

จุดสำรวจ	วัน, เดือน, ปี	อุณหภูมิ (c)		pH. ความเป็นกรดต่าง	DO. ออกซิเจน มก./ล.
		อากาศ	น้ำ		
1	17ก.ค.38	34.00	31.00	7.50	6.00
2	17ก.ค.38	30.00	32.00	7.00	6.50
3	17ก.ค.38	30.00	27.00	6.50	7.50
4	17ก.ค.38	31.00	28.00	7.00	9.00
5	17ก.ค.38	32.00	32.00	7.00	7.80
6	17ก.ค.38	34.00	34.00	7.00	8.20
7	17ก.ค.38	32.00	31.00	7.50	7.50
ค่าเฉลี่ย		31.85	30.07	7.07	7.50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดลอง

อุณหภูมิของน้ำ อุณหภูมิของน้ำในสระน้ำสโมสรนักศึกษาเกษตร อยู่ในช่วง 26-34 องศาเซลเซียสก่อนและหลังการเดินเครื่องอยู่ในช่วง 27-34 องศาเซลเซียส โดยปกติ อุณหภูมิที่เหมาะสมกับสัตว์น้ำในเขตร้อนอยู่ในช่วง 29-32 องศาเซลเซียส การที่อุณหภูมิบริเวณจุดที่ 3,4 มีค่าต่ำเพราะบริเวณดังกล่าวมีต้นไม้ให้ร่มเงาแสงแดดส่องลงไปไม่ถึงน้ำจึงเย็น ส่วนจุดที่ 6 น้ำร้อนถึง 34 องศาเซลเซียสเพราะจุดสำรวจอยู่บริเวณที่ค้ำและโสังแจ่ง

ค่าความเป็นกรดต่าง ค่าความเป็นกรดต่างที่เหมาะสมแก่การดำรงชีวิตของสัตว์น้ำอยู่ในช่วง 6.50-7.50 จากการสำรวจ ทั้ง 7 จุด ค่าความเป็นกรดต่างจะอยู่ในช่วงที่เหมาะสม ทั้งก่อนการเดินเครื่องและหลังจากที่เดินเครื่องไปแล้ว 24 ชั่วโมง จะไม่แตกต่างกันมากนัก แสดงว่า เครื่องเติมออกซิเจนในน้ำจะไม่มีผลต่อค่าความเป็นกรดต่างของน้ำ

ออกซิเจน ในการเลี้ยงปลากำหนดให้ออกซิเจนที่ละลายน้ำไม่ควรต่ำกว่า 4 มิลลิกรัมต่อลิตร จากการปฏิบัติ ผลของการสำรวจสามารถวัดออกมาเป็นค่าตัวเลขได้อย่างชัดเจนว่า เครื่องเติมออกซิเจนในน้ำสามารถที่จะทำให้ให้ออกซิเจนในน้ำเพิ่มขึ้นได้จริง สามารถทำให้น้ำใสสะอาดขึ้นและมีค่าออกซิเจนก่อนการเปิดเครื่อง 6.97 มิลลิกรัมต่อลิตร มีค่าเปลี่ยนแปลงจากเดิมเป็น 7.50 มิลลิกรัมต่อลิตร ช่วยบรรเทาสภาวะน้ำเสียตลอดจนกลิ่นเหม็นและความสกปรกต่าง ๆ ให้ลดต่ำลง

สรุป ดังจะเห็นได้ว่าออกซิเจนที่ได้จากการทดลองคือ ก่อนการเปิดเครื่องมีค่าเป็น 6.97 มิลลิกรัมต่อลิตรและหลังจากการเปิดเครื่องไป 24 ชั่วโมงมีค่าเป็น 7.50 มิลลิกรัมต่อลิตรซึ่งปริมาณออกซิเจนจะมีความมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยเหล่านี้ด้วย

- ปริมาณออกซิเจนที่มีอยู่เดิม คือ ปริมาณออกซิเจนที่มีละลายอยู่ในน้ำจำนวนมากก็ทำให้ค่าออกซิเจนเพิ่มขึ้น
- น้ำสัมผัสผิวน้ำกับออกซิเจน คือ ถ้าปริมาณน้ำได้สัมผัสกับออกซิเจนมากก็ทำให้ค่าออกซิเจนเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยเหล่านี้ เช่น ลม แสงแดด พืชน้ำ การไหลหลากและการเคลื่อนที่ของน้ำซึ่งมีผลกระทบต่ออุณหภูมิ
- จำนวนจุลินทรีย์และสิ่งมีชีวิตในน้ำ คือ ถ้าในน้ำมีปริมาณของสิ่งมีชีวิตมาก

เช่น ปลา แพลงตอน รวมถึงสัตว์เซลล์เดียวที่ใช้ออกซิเจนในการหายใจ สิ่งเหล่านี้จะปล่อย
เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของเสียและมีการรั่วออกซิเจนทำให้ปริมาณออกซิเจนลดลงทำให้เกิดน้ำเน่าเสียได้ง่ายและมีผลทำให้การวัดค่าของ pH. เปลี่ยนแปลงได้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปัจจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่ จะเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติซึ่งไม่สามารถจะควบคุมให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ที่ทำการทดลองในครั้งนี้ได้จึงจำเป็นต้องเก็บข้อมูลไปตามลักษณะของธรรมชาติภูมิประเทศในเขตนี้น่าและรวมถึงลักษณะทางระบบนิเวศในพื้นที่ที่ทำการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อ เสนอแนะ

สรุป ออกซิเจนมีความจำเป็นต่อการบำบัดน้ำเสียและการเลี้ยงสัตว์เป็นอย่างยิ่ง เป็นหัวใจสำคัญต่อการผลิตกุ้งและปลาหรือสัตว์น้ำอื่นก็ตามต้องศึกษาถึงการที่จะทำให้ ออกซิเจนแก่บ่อเลี้ยงกุ้ง บ่อเลี้ยงปลา อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมแก่สภาพแวดล้อม ควรที่จะทำร่วมกันทั้งการนำของเสียออก ใช้หน้าที่สะอาดทำให้น้ำเคลื่อนที่และเพิ่มออกซิเจน ให้แก่หน้าโดยวิธีหนึ่งวิธีใดจนกระทั่งถึงจุดที่ทำให้สัตว์น้ำเจริญเติบโตได้ตลอดเวลา คือ มีออกซิเจนเกิน 3 ส่วนในล้านส่วนของน้ำ หรือ 3 มิลลิกรัมต่อน้ำ 1 ลิตร

ในการประดิษฐ์ครั้งนี้ ผู้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ได้ทำการประดิษฐ์และศึกษา เครื่องเติมออกซิเจนแบบใบพัดตีน้ำ ซึ่งได้ทำการศึกษามาจากเครื่องต้นแบบและได้ผลจากการปฏิบัติออกมาเป็น เครื่องเติมออกซิเจนแบบใบพัดตีน้ำ ซึ่งขนาดของกำลังชุดลากจากเครื่องต้นกำลัง 3 แรงม้า ความเร็วรอบของใบพัดตีน้ำประมาณ 50-70 รอบต่อนาที และมีความยาวจากชุดแทนทรอบจนถึงชุดใบพัดตีน้ำประมาณ 12 เมตร และมีจำนวนวงล้อตีน้ำ 10 ชุด (ติดตั้งห่างเป็นที่กำหนด) พร้อมทั้งชุดลูกลอยจำนวน 5 ชุด และทำการประกอบเป็น เครื่องเติมออกซิเจนแบบใบพัดตีน้ำ จึงทำการติดตั้งในแหล่งน้ำที่กำหนด เพื่อเดินเครื่องและชิ้นงานสามารถทำงานได้

ผลจากการประดิษฐ์และทำการศึกษ เกี่ยวกับความสามารถในการเติมออกซิเจนของเครื่อง โดยก่อนการทำงานของเครื่อง ได้นำน้ำไปตรวจสอบก่อนการเดินเครื่องผลที่ได้ก่อนการเปิดเครื่องได้ค่า 6.97 มิลลิกรัมต่อลิตร หลังจากนั้นทำการเปิดเครื่องทิ้งไว้เป็นเวลา 24 ชั่วโมง แล้วทำการเก็บตัวอย่างน้ำไปตรวจอีก 1 ครั้ง เพื่อหาค่าออกซิเจนที่ได้ ผลจากการตรวจออกซิเจนได้ค่า 7.50 มิลลิกรัมต่อลิตร

จึงสรุปได้ว่า เครื่องที่ทำการประดิษฐ์และศึกษานั้นสามารถเติมออกซิเจนได้จริงและนำไปติดตั้งหรือใช้งานในแหล่งน้ำต่างๆได้

โดยหลักการพื้นฐานแล้ว ท้าย่างไรก็ได้จึงจะเพิ่มออกซิเจนให้มียูในน้ำใน ปริมาณที่ต้องการได้ตลอดเวลาและการเพิ่มออกซิเจนในน้ำได้นั้น ก็คือ มวลของน้ำต้อง เคลื่อนตัวตลอดเวลาหรือมวลของน้ำได้สัมผัสกับอากาศผิวน้ำ หรือแม้แต่วิธีที่จะผสมน้ำกับ อากาศ เข้าด้วยกันและอีกรวิธีหนึ่งที่จะทำให้ น้ำเคลื่อนที่ได้ คือการใช้ เครื่องตีน้ำ เพื่อแก้ปัญหา การขาดออกซิเจน ในแหล่งที่มีไฟฟ้าเข้าถึง สามารถใช้ เครื่องตีน้ำ แบบกังหันที่เข้ากับไฟฟ้า ได้เลย หรือไม่เช่นนั้นต้องใช้อุปกรณ์ปั๊มไฟเอง หรือใช้ เครื่องยนต์ต่อแกนเพลลาให้ยาวออกไป ติดกังหันน้ำ เข้าไปกับแกนเพลลาเดิน เครื่องจุดลากให้หมุนตีน้ำได้

ข้อ เสนอแนะ

1. การใช้อุปกรณ์เป็นตัวต้นกำลังอาจมีปัญหา การอนุบาลลูกกุ้ง เพราะใน บางครั้งจะใช้อุปกรณ์อาจประสบปัญหาไฟฟ้า เกิดขัดข้องฉะนั้นวิธีแก้ไข คือ ควรมี เครื่องยนต์สำรองไว้เป็นตัวจุดลากจะดีกว่า
2. ควรที่จะมีการวิจัยถึงขนาดล้อตีน้ำและความเร็ว ว่าขนาดใดจึงจะ เหมาะสมที่สุด
3. ชุดทดรอบควรเป็นแบบ ปรับความเร็วได้เป็นขั้นตอน เช่น 50, 80, 120 รอบต่อนาที
4. การดูแล เครื่องเติมออกซิเจนต้องหมั่นตรวจจุดที่เคลื่อนที่ได้ อย่างสม่ำเสมอ

เอกสารอ้างอิง

กองบรรณาธิการ (เฉพาะกิจ) ฐานเกษตรกรรม. 2530. การเพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำ. กรุงเทพฯ.

สำนักพิมพ์ฐานเกษตรกรรม.

ชวนพิศ ธรรมศิริ และคณะ. 2535. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย

ดีพร้อม ไชยวงศ์ เกียรติ. 2531. ระบบน้ำและของเสียในบ่อกุ้ง. กรุงเทพฯ. ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นิสากร โฆษิตรัตน์ และคณะ. 2535. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปกรณัฐ ชุ่มประเสริฐ. 2531. เทคนิคการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์ของนนทรี.

ปัญญา สุวรรณสมุท. 2535. การเลี้ยงกุ้งกุลาดำ. โครงการหนังสือเกษตรชุมชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประพันธ์ ธารูปผา. 2530. การเลี้ยงกุ้งทะเลแบบพัฒนา. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์รุ่งเรืองสารการพิมพ์.

พเยาว์ รอดโพธิ์ทอง. 2537. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.

โมะโตธกิ มีทชิโอะ. 2524-2525. เทคนิคการประมงสัตว์น้ำ. กรุงเทพฯ. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น)

วัฒนา สุขเกษม และคณะ. 2535. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วรินทร์ อึ้งภากรณ์. 2521. การออกแบบเครื่องจักร. กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้